

ikke maa komme i Strid med bestaaende Traktater; men det forekommer mig, at her er en mindre eller i alt Fald ikke nogen særlig Narfag for Danmark til at tage dette Forbehold, eftersom de Magter, med hvilke Danmark har haft Traktater, i alt Fald alle de vigtigste af de Magter, paa hvilke det i dette Tilfælde kommer an, de Magter, der have en Udfoerselspraemie for Sukker, vare repraesenterede paa Kongressen; det vilde altsaa være en Overenskomst mellem Danmark og de Magter, og ved en saadan ny Overenskomst vilde selvfølgelig eo ipso med det Samme de nødvendige Forandringer være at foretage i de Traktater, der bestaa mellem Danmark og de paagjældende Lande. Jeg kan ikke se rettere, end at samtlige Magter, i alt Fald de fleste Magter, vilde have samme Narfag som Danmark til at tage et saadant Forbehold, og at Danmark ikke vil have Narfag til at tage et saadant Forbehold, som her er omtalt, naar de andre Magter ikke tage det. Jeg støtter mig i saa Henseende paa Beretninger, der have staaet i Bladene, men vil være glad, hvis den høitærede Minister vil kunne opløse noget Nærmere om dette Forhold, hvorvidt Danmark har maattet indtage en Særstilling, hvilken Særstilling dette er, og hvorpaa dette har været begrundet.

Naar der nu foruden denne Begunstigelse til den indenlandste Roesukkerfabrikation tilige foreslaas en Nedsættelse af Tolden paa det Sukker, der indfores fra Vestindien, har den høitærede Minister i dette Lovforslag ligejom i tidligere Lovforslag, han har indbragt, kun taget Hensyn til den Indførsel fra Vestindien, som hidtil har fundet Sted, og anslaaet Indførselen til $4\frac{1}{2}$ Mill. Rd. Sukker, hvoraf han uddrager den Slutning, at Tabet i Indtægter vil blive 33,750 Kr. for det vestindiske Sukkers Vedkommende. Som jeg tidligere har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, naar vi have talt om denne Sag, kan man imidlertid vente, at naar Vestindien faar en saadan Begunstigelse, ville vi ikke alene faae de $4\frac{1}{2}$ Mill. Rd. Sukker, men vi ville faae omtrent hele Vestindiens Produktion af Sukker her til Landet, idet det saa vil være det fordelagtigste for Vestindien at indføre alt sit Sukker hertil. Lovforslaget vil altsaa faae en dobbelt Virkning, idet det i Stedet for at give en Begunstigelse for $4\frac{1}{2}$ Mill. Rd. Sukker vilde komme til at give en Begunstigelse til nogle og tyve Mill. Rd. Sukker eller omtrent 3 Gange saa meget, saa at Tabet i Stedet for 33,750 Kr. vilde blive ca. 150,000 Kr., hvorved altsaa hele det Offer, der vil være at bringe ved Loven, vilde blive ca. 400,000 i Stedet for 283,750

Kr. Men Lovforslaget vil ogsaa have en anden Virkning, som jeg betragter som endnu uheldigere, og det er, at vi, foruden de engelske og andre Sukkere, der nu konkurrere med os, tillige vilde faae hele Massen af det vestindiske Sukker til Konkurrence med vor indenlandste Sukkeravl, og det vil yderligere trykke og forringe Vilkaarene for den. Jeg tror nu ikke, at der er Narfag til at gjøre Vestindien en saadan Foræring. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds bemærkede nylig, at dette jo egentlig ikke var noget Offer for Statskassen; man gav kun Afkald paa Noget af sine overordentlig store Indtægter; men det var ikke nogen Udgift for Statskassen. Det er ganske rigtigt; for Statskassen bliver det, som det ærede Medlem bemærkede, ikke nogen Udgift; men vil man se nøiere til, hvad der foregaar her, saa er det jo ikke Andet, end at man tager en Skat, der hidtil er hdet til Statskassen, og overfører den umiddelbart paa Forbrugerne, idet de indenlandste Roesukkerfabrikanter saa vel som de vestindiske Sukkeravlere ville blive i Stand til at faae saa meget Mere for det Sukker, de sælge her i Landet, ved at tage de $\frac{3}{4}$ D. pr. Pd mere af hver enkelt Forbrugers Lomme umiddelbart. I Stedet for at denne $\frac{3}{4}$ Dre for gif til Statskassen, gaar den nu til Fabrikkerne og de vestindiske Sukkeravlere, og det bliver altsaa kun en Overflyttelse af Skat, men ingenlunde nogen Stattelettelse, der foregaar herved. Lad os holde os dette for Die, og jeg vil spørge det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds, om det er rigtigt, at man paa den Maade flytter Statskatter, de Afgifter, der nu skulle svares Staten, over paa enkelte begunstigede Personer, Personer, som Regjeringen og maaste enkelte Andre ville begunstige, men lader Byrden blive ved at hvile paa samtlige Forbrugere. Det vil i alt Fald jeg for mit Vedkommende ikke være med til, og jeg antager heller ikke, at Folkethinget vil være med dertil. Folkethinget vil ganske sikkert ligejaa lidt i Nar som i tidligere Nar gaa ind paa dette Lovforslags § 1 ligejaa lidt som paa dets § 2. Jeg vil imidlertid antage, at man vil sende denne Sag til et Udvalg ligejom i Fjor, og saa vil jo Udvalget have Leilighed til nærmere at udtale sig om Sagen, og dersom der som sagt kommer en almindelig Toldreform, vil jo denne Sag finde sin Besvarelse i den Maade, hvorpaa Udvalget stiller sig til en almindelig Toldreform.

Finansministeren (Christrup): Naar jeg takke det ærede Medlem for Maribo Amts